

læse den Bemyndigelse efter, som det ærede Medlem selv engang søgte og fik, men som han aldrig har gjort Brug af.

Der har idag fra forskjellig Side været Tale om Forsvarsplanen, og jeg skal derfor tillade mig ganske kortelig at berøre den. Naar der ikke er forelagt Forslag om Befæstning, kan man efter min Mening ikke diskutere nogen Forsvarsplan (Th. Nielsen: Jo, diskutere den kan man). Ja, men man kan ikke diskutere den med Nytte. Hvad har nu Følgerne været af, at der er fremsat en Forsvarsplan, uden at der er forelagt noget Forslag om Kjøbenhavns Befæstning? Man ventede derigjennem at opnaa, at Diskussionen kun kom til at dreie sig om Hæren og Midlerne til at gjøre denne bedre, men hvad have de Herrer diskuteret Andet end Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning? Tillad mig at sige de Herrer, der kunde ikke være stet denne Befæstning noget Bævre end at blive gjort til Gjenstand for Diskussion under saadanne Vilkaar. For Kjøbenhavns Befæstning vilde det have været langt heldigere, om den forelaa til Afgjørelse, end som nu at blive drøftet under de allermisseligste Forhold. (Suel: Hvis er Skylden?) Ja, min er Skylden ikke, det maa det ærede Medlem være overbevist om. Hvad nu Forsvarsplanen angaar, tror jeg dog, det vilde være ønskeligt at bringe i Erindring, at Hæren om Krigen ganske vist ikke kan siges paa alle Omraader at være en eyagt Viden, men langt mere er en Betragtning. Men for med Nytte at kunne ansættes, maa denne Betragtning dog hvile paa visse Forudsætninger, som Erfaringen fra Krigen har sat i System, og som ikke ufrættat kunne kræntes. Man kan ikke saaledes lige paa engang springe til at have Forstand paa en Forsvarsplan. Man kan derimod kritisere den; det er overordentlig let, fordi en Forsvarsplan kun kan fremstilles i sine store Træk; der er altid Noget, der maa holdes tilbage. Nu spørge de Herrer: Er det da overhovedet muligt at lave en Forsvarsplan. Angreb og Forsvar kunne jo komme paa høist forskjellige Maader. Ja, dertil maa ganske simpelt svares, at Fjenden kan ikke gjøre det Umulige, og det Mulige kan drages ind under Betragtningen. Hvad er der nu gjort i den Forsvarsplan, der er fremstillet i Motiverne? Den tager til sit Udgangspunkt den ubeligste Chance, som kan opstilles for Forsvaret, og saa har man sagt: naar vi have værget os imod, hvad der er det Uheldigste, saa ere vi ogsaa godt rustede, naar Forholdene komme paa anden Maade. Har man nu, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) siger, i denne Forsvarsplan fuldstændig opgivet enhver Tanke om at forsvare Sjælland og Fyn og kun tænkt paa Hovedlandet, Sjælland? Nei, det har man ikke, thi det vil ingen Forsvarsplan gjøre. Det Gæste, hvorpaa en Forsvarsplan kan være bygget, er at forsvare Fædrelandet ved at kon-

centrere Styrken paa det Punkt, der i Diebliffet er det afgjørende. Hvor Afgjørelsen vil komme til at foreligge, kan imidlertid kun Krigen vise, men det laaber sig ikke forud sige. Naar derfor det ærede Medlem siger: man vil ikke forsvare Sjælland længer; saa spørger jeg: Hvoraf veed det ærede Medlem det? I Krigen i 1848—50 og i 1864 kunde vi optage Kampen paa Halsen, fordi Derne vare dækkede ved Hjælp af Flaaden. Kan da ikke den Situation tænkes igjen, at vor Flaade ved en Alliance eller paa anden Maade kan dække Derne, og hvorfor skalde vi saa ikke optage Kampen i Sjælland? Tror det ærede Medlem, at vi ville blive siddende paa Sjælland, naar vi ikke behøve det, og naar Færen truer andetsteds? Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), hvis Fraværelse jeg beklager . . . jeg glæder mig over, at det ærede Medlem netop kommer i dette Dieblif; jeg vil nemlig tillade mig at henvende et Par Ord til ham. Det ærede Medlem sagde ved Forhandlingerne forleden Dag: Det, vi ville, er at træffe saadanne Foranstaltninger, at vi derigjennem forhindre en Krigsminister fra at koncentrere Hæren paa Sjælland. Det kan umuligt være det ærede Medlems Mening; thi havde han truffet saadanne Foranstaltninger, der gjøre det umuligt for Krigsministeren at koncentrere Hæren paa Sjælland, havde han tillige gjort det umuligt for en Krigsminister at koncentrere Hæren der, hvor han vilde have den, i Sjælland, og det er jo ikke hans Mening. Men der kan heller ikke være nogen fornuftig Mening i at ville i en Hærlov sætte nogen- somhelst Bestemmelse ind, der kunde forhindre, naar Krigen kom, at den kommanderende General gjorde den bedst mulige Brug af sine Forsvarskræfter. (Kjær: Nei, naturligvis, men vi ville forhindre Kjøbenhavns Befæstning!) Det ærede Medlem vil forhindre Kjøbenhavns Befæstning. Jeg gjentager, hvad der staa i den lille Pasfus, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds oplæste i Formiddags. Jeg har sagt: Kjøbenhavns Befæstning foreligger ikke nu, og jeg gjentager det Samme. Den kan ikke siges at foreligge, førend Alt vedrørende den er fremsat fuldt afløret paa en saadan Maade, at de Herrer kunne danne sig en bestemt begrundet Dom, om De ville sige Ja eller Nei dertil; men paa den Maade har Kjøbenhavns Befæstning ikke foreligget. Den skal foreligge paa en saadan Maade, at den Frygt, der paa mange Steeder er for, at det vil være umuligt at skaffe den nødvendige Besætning til Befæstningen, kan ryddes afveien, at Frygten for, at Kjøbenhavn kan udsultes, vises at være uden Grund, at Frygten for, at Befæstningen ikke skalde være tiltrækkelig til at sikkre Kjøbenhavn, ikke alene mod en Overtrompling, men ogsaa mod et Bombardement ikke alene af Fjeltkryds, men ogsaa af svært Skyts, kan staves bort, og naar alt dette foreligger fuldstændig klart,